

Nu henvender Foreningen af Registrerede Revisorer sig så igen på baggrund af mange af de her lovinitiativer og siger, at den er helt gal med retssikkerheden derude; vi skal altså have lavet noget om på det.

Så udtaler ministeren til vores forbløffelse til Børsen, at det lige er vand på ministerens mølle, og så er det jo, at vi har retten til at spørge, om der er sket et mirakel, om ministeren er blevet klogere, om han vil begynde at tage alle de her gode råd, vi og andre gav, til efterretning og lave lovene om.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg er faktisk glad for at få spørgsmålet, for jeg har, siden jeg satte mig i stolen i Skatteministeriet, været stærkt optaget af netop at regelforenkle og gøre vores system så enkelt og så effektivt som muligt.

Det er klart, at alle kan fejle, og jeg tror også, at hvis vi ser tilbage til tidligere tider, kan man finde adskillige eksempler; det vil jeg gerne vende tilbage til.

Men det er faktisk vand på min mølle at gøre det enkelt og effektivt og nedbringe sagsantallet, for vi har for mange sager i vores system.

Vi har taget en række initiativer med henblik på at nedbringe sagerne. Vi har lavet en undersøgelse, som vi kalder black spot-undersøgelsen, altså sorte pletter i den skattepolitiske geografi, for at fjerne nogle af de love, eller i hvert fald reducere og forenkle nogle af de love, som giver anledning til alt for meget tvivl og giver anledning til mange retssager. Disse knaster vil vi gerne have fjernet, og vi har sammen med ankenævnene over hele landet iværksat en undersøgelse af eksisterende lovgivning for at fjerne nogle af de vanskeligheder, der her er tale om.

Kl. 15.20

I det brev, der henvises til, skriver foreningerne, at de finder arbejdet med regelforenklning af skattelovgivningen meget positivt. Den ros, de her giver, er jeg selvfølgelig glad for, og jeg ser ikke noget skisma mellem regelforenklning og lovkvalitet, tværtimod, enklere regler er den bedste måde at undgå tvister på.

Vi skal blive bedre, absolut. Vi har iværksat en række instrumenter. Ud over det, jeg her har nævnt, er det jo sådan, at administrative og erhvervsøkonomiske konsekvenser af ny lovgivning skal vurderes. Vi ønsker nu også, at det bliver obligatorisk for skattelove. Vi har lagt stor vægt på at samarbejde med de to organisationer. Så kan det da godt være, at man kan finde to el-

ler tre eller fire love ud af de 27 love, som blev vedtaget, hvor de to organisationer ikke er enige i vores vurdering. Det kan da godt være, der kan findes nogle enkelte af dem. Vi er ikke enige i deres vurdering af de problemer, som de tror lige præcis de der tre-fire love giver, men det skal ikke afskære os fra at arbejde videre.

Henrik Sass Larsen (S):

Det er jo et sælsomt svar, ministeren giver, ikke? På den ene side får vi sådan et naturens muntre søn-svar: Ja vi skal søreme gøre det enklere og lettere at være dansker, og vi skal forenkle skattelovgivningen, og vi vil meget gerne se på det, og det er lige vand på vores mølle. Så står vi og bruger tid, masser af tid, i udvalget, i Folketingsalen og alle mulige andre steder, og advarer og advarer ministeren om, at de love, man er ved at gennemføre nu, altså er u hensigtsmæssige. Vi siger det, og så kommer de mennesker, som skal sidde med de selvsamme ting bagefter og siger, at de er så mangelfulde, at det vil give konflikter mellem borgere og myndigheder.

Ministeren vil altså ikke lytte første gang, og nu har vi så anden gang, hvor ministeren kan lytte, og da vil han så heller ikke lytte, for han er nok ikke enig med dem, men hvad skal der til, for at ministeren, bortset fra det der vand og den der mølle og alle de der ting, siger: Jamen, de har jo ret de mennesker, som sidder med det, og derfor vil jeg tage det til efterretning og indrette loven efter det? Hvem skal sige de her ting til ministeren?

Jacob Buksti (S):

Jeg synes også, det er spændende, også nogle spændende svar. Jeg er selvfølgelig lidt optaget af det her bilag 524, alm. del fra den 1. oktober, hvor ministeren kommenterer henvendelsen fra Foreningen af Registrerede Revisorer, der siger om de love, man vedtog i foråret, at de er så mangelfulde, at de vil give konflikter mellem borgere og myndigheder.

Hertil siger ministeren så her den 1. oktober, at det er han ikke umiddelbart enig i, og det var også det, ministeren sagde her. Så står der i øvrigt, hvorfor man ikke er enig i det. Men så den 13. oktober, altså 14 dage senere, er ministeren lige pludselig sådan, at den henvendelse, der er kommet her, som ministeren altså ikke var enig i, lige er vand på ministerens mølle. Ministeren siger i øvrigt, at vi vil arbejde videre. Er det med at lave love, som er mangelfulde og ikke kan for-